

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 24 päivänä maaliskuuta 2015

238/2015

Valtioneuvoston asetus ei-tuotannollisia investointeja koskevasta korvauksesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä maaliskuuta 2015

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain (1360/2014) 3 §:n 4 momentin, 9 §:n 4 momentin ja 11 §:n 4 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013, jäljempänä *maaseutuasetus*, 17 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun ei-tuotannollisten investointien tuen, jäljempänä *investointikorvaus*, toimeenpanosta. Investointikorvaus on osa Euroopan komission hyväksymää Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelmaa vuosille 2014—2020. Investointikorvaus voidaan myöntää ja maksaa kehittämisohjelman voimassaoloaikana valtion talousarviossa osoitettujen varojen rajoissa.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *kosteikolla* pysyvästi veden osittain peittämää aluetta, joka toimii kiintoaineksen

ja ravinteiden pidättäjänä, eliöstön elinympäristönä tai viljelymaiseman monipuolistajana;

2) *perinnebiotoopilla* ketoa, niittyä, rantaniittyä, lehdesniittyä, hakamaata, metsälaidunta tai nummea, jossa on nähtävissä selviä merkkejä laidunnuksesta tai alueen käytöstä karjan rehuntuotantoon;

3) *luonnonlaitumella* ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen (235/2015) 41 §:n 1 momentissa tarkoitettua laidunta.

3 §

Investointikorvauksen myöntäminen kosteikkohankkeisiin

Investointikorvausta voidaan myöntää kosteikkojen, pienten kosteikkojen ketjujen, kosteikkomaisten tulva-alueiden ja -tasanteiden luonnonmukaisen vesirakentamisen periaatteiden mukaiseen perustamiseen ja uoman luonnontilan parantamiseen.

Investointikorvausta ei myönnetä investointihankkeisiin, joissa pääasiallisena tarkoituksena on:

1) käsitellä muualta kuin peltoalueelta tulevaa vesistökuormitusta; taikka

2) rakentaa kasteluallas tai muodostaa järvi tai lampi.

4 §

Kosteikon ja tulva-alueen perustaminen

Investointikorvauksen kohteena oleva kosteikko ja tulva-alue on perustettava sellaiselle herkästi tulvivalle pellolle tai pengerretylle kuivatusalueelle, jossa kosteikon tai tulva-alueen yläpuolisella valuma-alueella on peltoa yli 10 prosenttia. Kosteikko ja tulva-alue on lisäksi perustettava niin, että ne pidättävät mahdollisimman tehokkaasti valuma-alueelta tulevaa kiintoaine- ja ravinnekuormitusta sekä luovat monipuolisia elinympäristöjä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu kosteikko on perustettava patoamalla, jos se on mahdollista. Pellolle perustettavassa kosteikossa veden alle pysyvästi jäävältä kosteikon osalta on poistettava sellainen peltomaa, jonka fosforin viljavuusluokka on hyvä, korkea tai erittäin korkea. Toimenpiteestä ei saa aiheutua olennaista haittaa kosteikkoalueen ulkopuolella viljeltävien peltojen kuivatukselle tai muulle maankäytölle. Kosteikosta poistettavan lietteen levitysmäärässä ja -paikassa on otettava huomioon lietteen hyvä fosforinpidätyskyky.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun kosteikkoon saadaan lukea myös sen hoidon kannalta tarpeelliset alueet. Kosteikon rannat ja uoma saadaan suojata eroosiolta ja sortumilta nurmettamalla, kiveämällä tai istutuksin. Kosteikkohankkeen aikana tehdyistä toimenpiteistä on pidettävä kirjaa.

5 §

Kosteikkohankkeen pinta-ala

Perustettavan investointikorvauksen kohteena olevan kosteikon pinta-alan, tulva-alueet mukaan lukien, on oltava vähintään 0,5 prosenttia yläpuolisen valuma-alueen pinta-alasta. Yläpuoliselle valuma-alueelle samaan aikaan perustettavat tai siellä jo olevat kosteikot saadaan laskea mukaan edellä mainittuun vähimmäisalaan. Kosteikon kokonaisalaan lasketaan vesi- ja tulva-alueiden lisäksi penkereet ja kosteikon hoidon kannalta tarpeelliset reuna-alueet.

6 §

Poikkeukset kosteikkohankkeen pinta-alavaatimuksesta

Investointikorvauksen kohteena olevan kosteikkohankkeen pinta-ala saa olla 4 §:n 1 momentissa ja 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua pinta-alaa pienempi, jos:

1) kohteessa on paikallinen voimakas maatalouden kuormitus;

2) kohde sisältyy suojavyöhykettä, luonnon monimuotoisuutta tai kosteikkoa koskevaan yleissuunnitelmaan;

3) kohde elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen arvion mukaan edistää tehokkaasti maatalouden vesiensuojelua tai monimuotoisuutta; taikka

4) kohteena on uoman luonnontilan palauttaminen.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua kosteikon pinta-ala saa olla 4 §:n 1 momentissa ja 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua pinta-alaa pienempi, jos kosteikon perustamisella monipuolistetaan merkittävästi maatalousympäristöjä alueella, jolla ei ole kosteita elinympäristöjä.

7 §

Uoman kunnostaminen

Investointikorvauksen kohteena olevan uoman kunnostamista koskeva hanke saadaan toteuttaa:

- 1) palauttamalla tulva-alueita;
- 2) perustamalla useita pieniä kosteikkoja ja tulvatasanteita;
- 3) rakentamalla veden virtaamaa hidastavia pohjakynnyksiä tai putkipatoja;
- 4) tekemällä uomien eroosiosuojauksia;
- 5) istuttamalla kasvillisuutta;
- 6) lisäämällä puron mutkaisuutta; taikka
- 7) parantamalla lintujen, kalojen ja rapujen elinympäristönä toimivien uomien laatua.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu uoma on kunnostettava luonnonmukaisen vesistö- ja rantakentämisen periaatteiden mukaisesti. Uoman kunnostamishankkeeseen on sisällytettävä uoman hoidon kannalta riittävät alueet.

8 §

Investointikorvauksen myöntäminen perinnebiotoopin ja luonnonlaitumen alkuraivaukseen ja aitaamiseen

Investointikorvausta voidaan myöntää perinnebiotoopin ja luonnonlaitumen kunnostamiseen. Edellytyksenä on, että kunnostettava kohde tarjoaa elinympäristön monipuoliselle kasvillisuudelle ja eläimistölle taikka edustaa pitkäaikaiseen maankäyttöön liittyvää maaseudun kulttuuriperintöä tai maisemallisia arvoja. Kunnostuksen jälkeen aluetta on voitava laiduntaa. Korvausta ei myönnetä maankäyttömuodoltaan peltoa olevien kohteiden kunnostamisesta.

Jos perinnebiotoopin tai luonnonlaitumen hoidosta on tehty sellainen luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen (366/2007) 39 §:n 7 tai 8 kohdassa tarkoitettu sopimus, jota ei ole toteutettu suunnitelman mukaisesti, kohteen kunnostamiseen ei voida myöntää investointikorvausta.

9 §

Perinnebiotoopin ja luonnonlaitumen kunnostustoimenpiteet

Investointikorvauksen kohteena olevan perinnebiotoopin ja luonnonlaitumen alkuraivaukseen voi kuulua pensaikon ja puuston raivaus sekä laidunnusta ja luonnon monimuotoisuutta haittaavan vieraslajikasvillisuuden ja raivausjätteen poistaminen. Kasvillisuuden raivaustoimenpiteiden lisäksi kunnostamiseen voi sisältyä hankkeen toteuttamisalueella sijaitsevien karjatalouteen liittyvien rakennelmien ja rakenteiden säilyttämistä ja kunnostamista sekä alueen aitaamista.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden kohteena olevaa aluetta ei saa muokata, lannoittaa tai käsitellä torjunta-aineilla. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi kuitenkin tapauskohtaisesti hyväksyä vieraslajien kemiallisen torjunnan rajoitetusti pistetorjuntana. Laidunnettava perinnebiotooppi on erotettava aidalla muista laidunnurmista. Aitaamisvaatimuksesta voidaan kuitenkin poiketa

perustellusta syystä. Aluetta ei saa ojittaa tai metsittää. Kunnostushankkeen aikana tehtyistä toimenpiteistä on pidettävä kirjaa.

10 §

Investointikorvaus ja ympäristösopimus

Investointikorvausta ei myönnetä sellaisesta perinnebiotoopin tai luonnonlaitumen alkuraivauksesta tai aitaamisesta, joka toteutetaan alueella, jota koskee ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 29 §:n 2 kohdassa tarkoitettu ympäristösopimus. Investointikorvausta voidaan kuitenkin myöntää mainitussa kohdassa tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 39 §:n 8 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen sisältyvän laidunamalla hoidettavan kohteen aitaamiseen petoaidalla, jos sopimuksen toteuttaminen olisi muuten mahdotonta suurpetojen laiduneläimille aiheuttaman merkittävän uhan takia. Investointikorvausta ei myönnetä kohteen aitaamisesta petoaidalla, jos kohde ei sisälly edellä mainittuun sopimukseen.

11 §

Investointikorvauksen kohteen hallinta

Investointikorvauksen kohteen on oltava korvauksen hakijan hallinnassa koko investointihankkeen toteuttamisen ajan.

12 §

Investointihanketta koskeva suunnitelma

Investointikorvauksen kohteena olevasta investointihankkeesta on laadittava asianmukainen suunnitelma. Suunnitelmassa on oltava:

- 1) hankkeen yleiskuvaus ja tavoitteet;
- 2) hankkeen pinta-ala;
- 3) hankkeen yksilöity toteutustapa ja -aika;
- 4) hankkeen toteuttamiseen osallistuvat tahot, toteutus- ja rahoitusvastuut sekä mahdolliset sopimusjärjestelyt;
- 5) hankkeen kustannusarvio kustannuserittelyineen ja rahoitussuunnitelma;

- 6) hankkeen sijaintikartta;
- 7) hankealueen kartta;
- 8) selvitys alueen omistussuhteista ja maanomistajien luvat sekä muut mahdolliset hankkeen edellyttämät luvat;
- 9) hankkeen toteuttamista varten vaadittavat viranomaisluvut;
- 10) yleispiirteinen selvitys perustamisen jälkeisistä hoitotoimenpiteistä.

Kosteikon perustamista koskevaan suunnitelmassa tulee lisäksi olla selvitys:

- 1) 4 §:ssä tarkoitettusta peltojen osuudesta valuma-alueesta;
- 2) 5 §:ssä tarkoitettusta kosteikon pinta-alan suhteesta yläpuolisen valuma-alueen pinta-alaan;
- 3) kosteikon perustamistoimenpiteistä;
- 4) kosteikkoalueen vesien johtamisesta ja patoamisesta;
- 5) kosteikkoalueen penkereistä, syvänteistä, niemekkeistä, saarekkeista ja kasvillisuusvyöhykkeistä;
- 6) lietteen tyhjentämisestä kosteikosta;
- 7) mahdollisesta fosforin saostukseen käytettävästä aineesta ja menetelmästä;
- 8) kosteikon mitoituksista;
- 9) hankkeen vaikutuksista kosteikkoalueen ulkopuolella viljeltävien peltojen kuivastilanteeseen tai muuhun maankäyttöön.

Perinnebiotoopin tai luonnonlaitumen alkuraivausta ja aitaamista koskevaan suunnitelmaan tulee lisäksi liittää hoitopäiväkirja, jos alueella on ollut voimassa luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 39 §:n 7 tai 8 kohdassa tarkoitettu sopimus.

13 §

Korvattavat kustannukset

ti Investointihankkeeseen sisältyvästä toimenpiteestä aiheutuva kustannus voidaan korvata, jos toimenpide on perusteltu hankkeen tavoitteiden saavuttamiseksi. Myös hankkeen kohtuulliset suunnittelukustannukset voidaan korvata. Jos alueen käytöstä saadaan taloudellista hyötyä sadonkorjuun tai muun hyötykäytön perusteella, hyöty on otettava huomioon metsätaloudesta saatavaa hyötyä lukuun ottamatta korvausta vähentävänä tekijänä.

Korvattavien kustannusten on oltava korvauksen hakijan maksamia, lopullisia, kohtuullisia ja todennettavissa. Korvattava kustannus on lopullinen, jos korvauksen hakija ei ole saanut eikä voi saada siitä tai sen perusteella alennusta, hyvitystä tai palautusta.

Kustannukset korvataan vain liitteen mukaisiin enimmäiskustannuksiin asti. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi kuitenkin yksittäisen toimenpiteen osalta poiketa enimmäiskustannuksista. Edellytyksenä on, että:

- 1) toimenpide on sen tavoite sekä työn laatu huomioon ottaen toteutettu kokonaistaloudellisesti edullisimmalla tavalla;
- 2) kustannus on kohtuullinen ja perustuu toimenpiteen tavanomaiseen hintatasoon;
- 3) 1 ja 2 kohdassa mainituista edellytyksistä on esitetty luotettava selvitys.

14 §

Kosteikkohankkeen kustannukset

Investointikorvausta kosteikon perustamisesta voidaan myöntää 13 §:n 1 momentissa tarkoitettujen kustannusten lisäksi tarpeellisista kohtuullisista kustannuksista, jotka aiheutuvat:

- 1) pintamaan ja kasvillisuuden poistamisesta kosteikkoalueella;
- 2) poistetun maa-aineksen loppusijoittamisesta;
- 3) patojen, pohjakynnysten, penkereiden ja muiden välttämättömien rakenteiden rakentamisesta;
- 4) kosteikon pohjan, luiskien ja reuna-alueiden muotoilusta;
- 5) kosteikon reuna-alueiden ja tulvatasanteiden kylvämisestä sekä kasvillisuuden istutamisesta;
- 6) kosteikon suunnittelusta.

15 §

Perinnebiotooppien ja luonnonlaidunten alkuraivauksesta ja aitaamisesta aiheutuvat kustannukset

Investointikorvausta voidaan myöntää perinnebiotooppien ja luonnonlaidunten alkuraivauksesta ja aitaamisesta 13 §:n 1 momen-

tissa tarkoitettujen kustannusten lisäksi tarpeellisista kohtuullisista kustannuksista, jotka aiheutuvat:

- 1) puiden ja pensaiden raivaamisesta;
- 2) raivausjätteen ja vieraslajikasvillisuuden poistamisesta;
- 3) aitaamisesta;
- 4) karjatalouteen liittyvien rakennelmien ja rakenteiden kunnostamisesta;
- 5) lohkokohtaisten muistiinpanojen tekemisestä;
- 6) hankkeen suunnittelusta.

Investointikorvausta ei myönnetä kustannuksista, jotka aiheutuvat latojen kunnostamisesta.

16 §

Korvaus luontoissuorituksista

Investointihankkeiden toteuttamiseen liittyvien luontoissuoritusten korvauskelpoisuudesta säädetään Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 69 artiklassa.

17 §

Korvauksen ulkopuolelle jäävät kustannukset

Investointikorvausta ei myönnetä:

- 1) investointihankkeen kohteena olevan alueen vuokraamisesta aiheutuvista kustannuksista;
- 2) arvonlisäverosta, joka ei jää hakijan lopulliseksi menoksi;
- 3) kustannuksista, jotka ovat syntyneet ennen investointihankkeen aloittamista, lukuun ottamatta hankkeeseen liittyviä suunnittelu-kustannuksia;
- 4) koneiden tai laitteiden hankinnasta;
- 5) hakijan suorittaman kuljetuksen kustannuksista;

6) investointihankkeen toteuttamiseen vaadittavan viranomaisen luvan hakemisesta aiheutuvista kustannuksista.

Niistä toimenpiteistä, joista jo maksetaan muuta Euroopan unionin tai kansallisen tukijärjestelmän tukea, ei myönnetä investointikorvausta. Investointikorvausta ei myönnetä hankkeesta aiheutuvista tulonmenetyksistä.

18 §

Korvauksen enimmäismäärä

Investointikorvausta maksetaan hyväksytyjen toteutuneiden kustannusten mukaan hehtaaria kohden enintään:

	euroa
- kosteikon perustaminen ja uoman luonnontilan parantaminen	11 669
- perinnebiotooppien alkuraivaus ja aitaaminen	
- enintään 3:n hehtaarin kohteet	1 862
- yli 3:n mutta enintään 10:n hehtaarin kohteet	1 108
- yli 10:n hehtaarin kohteet	754

Jos perustettava kosteikko tai uoma, jonka luonnontilaa parannetaan, on kooltaan 0,3—0,5 hehtaaria, korvausta maksetaan enintään 3 225 euroa kohteelta.

Ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 29 §:n 2 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen sisältyvälle alueelle rakennettavan petoaidan investointikustannukset korvataan 1 momentissa tarkoitettujen enimmäismäärien rajoissa. Korvauksen enimmäismäärä on 80 prosenttia kustannuksista.

19 §

Päätös hankekohtaisesta korvauksen enimmäismäärästä

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus arvioi hakemuksessa esitetyt kustannukset ja vahvistaa päätöksellään korvauksen hankekohtaisen enimmäismäärän.

20 §

Arvio hankkeen merkityksestä ympäristölle investointikorvausta myönnettäessä

Arvioitaessa hankkeen merkitystä ympäristölle investointikorvausta myönnettäessä otetaan huomioon:

- 1) etukäteen tiedossa oleva toimenpide-tarve kohteessa;
- 2) kohteeseen tehtävän investoinnin merkitys maatalouden ympäristönsuojelussa;
- 3) kohteen mitoitus ja rajausta;
- 4) kosteikkoinvestointien vaikuttavuuden laatu.

21 §

Korvauksen myöntäminen kertakorvauksena

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi hakemuksesta päättää, että korvaus investointihankkeeseen myönnetään kertakorvauksena. Edellytyksenä on, että hanke on luonteeltaan kertakorvaukseen soveltuva. Kertakorvausta haettaessa hakijan on toimitettava yksityiskohtainen kustannusarvio perusteluineen sekä arvio ulkopuolisilta tehtävistä hankinnoista. Kertakorvausmenettelyllä rahoitussa hankkeessa korvauksen määrä on enintään 100 000 euroa.

Kertakorvausta koskevassa päätöksessä on yksilöitävä hankkeessa tehtävä toimenpide ja toteuttamisaika sekä toteutumisen todentamiseksi tarvittavat asiakirjat siinä laajuudessa, että hankkeen toteutumisesta päätöksen mukaisesti voidaan varmistua ennen korvauksen maksamista. Kertakorvausta koskevaa päätöstä voidaan muuttaa vain toteuttamisajan osalta.

22 §

Investointihankkeen toteuttamisaika ja ympäristösopimus

Investointihanketta ei saa aloittaa ennen kuin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on tehnyt päätöksen korvauksen myöntämisestä. Hanke on toteutettava kahden vuoden kuluessa siitä, kun päätös korvauksen myön-

tämisestä on tehty. Erityisestä syystä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi myöntää hankkeen toteuttamiseen enintään kaksi vuotta lisääaikaa.

Investointihankkeen valmistuttua ja viimeistään valmistumista seuraavana vuonna hankkeen toteuttajan on tehtävä ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 29 §:n 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu sopimus kohteen hoidosta. Edellä mainittu sopimusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä, jos investointihanke on 10 §:ssä tarkoitettu petoaitojen rakentaminen ja aidattavan alueen hoidosta on jo tehty sopimus.

23 §

Aloitettun hankkeen muuttaminen

Jos korvauksen saaja poikkeaa hankkeen aloittamisen jälkeen merkittävästi korvauksen myöntämistä koskevalla päätöksellä hyväksytystä suunnitelmasta ja sen mukaisista toimenpiteistä, korvauspäätökseen on haettava muutosta. Hankkeen kustannukset voidaan hyväksyä korvauskelpoisiksi vain, jos muutosta koskeva hakemus toimitetaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ennen kuin muutoksesta aiheutuvat kustannukset syntyvät. Korvauspäätöstä voidaan vain erityisen perustellusta syystä muuttaa niin, että hankkeen hyväksyttävät kustannukset kasvavat.

Jos rahoitus toteutuu korvauspäätöksestä poikkeavalla tavalla tai hankkeeseen saadaan korvauspäätöksestä poikkeavaa muuta julkista rahoitusta, korvauspäätökseen on haettava muutosta rahoituksen osalta.

24 §

Korvauksen maksaminen

Korvaus maksetaan erissä toteutuneiden kulujen mukaisesti erillisen hakemuksen perusteella. Korvauksen maksamisen edellytyksenä on, että korvattavan kustannuksen perusteena oleva toimenpide on toteutettu ja siitä aiheutuva kustannus on maksettu. Ennen korvauksen viimeisen erän hakemista kaik-

kien investoinnista aiheutuvien maksujen on oltava suoritettuina.

Korvauksen maksamisen edellytyksenä on, että korvattavista kustannuksista on yksilöity lasku ja tosite sen maksamisesta tai, jos maksu ei perustu laskuun, yksilöity kuitti. Maksuasiakirjoista tulee käydä yksityiskohdaisesti ilmi suoritettu hankinta. Korvausta ei makseta ennen kuin meno on kirjattu kirjanpitoon taikka muistiinpanoihin sellaisen verovelvollisen osalta, joka ei ole kirjanpitovelvollinen.

Jos korvaus on myönnetty kertakorvauksena, se voidaan maksaa, kun korvauspäätöksessä yksilöity hankkeessa tehtäväksi edellytetty toimenpide on toteutettu korvauspäätöksen mukaisesti.

Helsingissä 19 päivänä maaliskuuta 2015

Sosiaali- ja terveysministeri *Laura Rätty*

25 §

Korvausta koskevat seurantatiedot

Korvauksen saajan velvollisuudesta toimittaa investointikorvauksen seurantaa ja arviointia varten tarvittavat tiedot tukiviranomaiselle säädetään maaseutuasetuksen 71 artiklassa.

26 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä maaliskuuta 2015.

Vanhempi hallitussihteeri Suvi Ruuska

HYVÄKSYTTÄVÄT INVESTOINTIKORVAUKSEN ENIMMÄISKUSTANNUKSET**1 Kosteikkohankkeet**

Traktorityö kuljettajineen	43 €/h
Ihmistyö	19 €/h
Traktorikaivurin tai kevyen maansiirtokoneen työveloitus	274 €/ha / 50 €/h
Maa-aineksen kuormaus, ajo ja levitys	140 €/ha / 55 €/h
Telakaivurin työveloitus	720 €/ha / 60 €/h
Kaivuu ja maansiirto voidaan vaihtoehtoisesti arvioida massojen määrän perusteella käyttäen kustannuksena	1 – 3 €/m ³
Kustannuksina voidaan lisäksi ottaa huomioon sopimusalueelle istutettujen pensas- ja puuryhmien tai monivuotisen vesikasvillisuuden istutuskustannukset.	
Suunnitelman laatiminen	
- enintään 1 ha:n suuruiset alueet	900 €/suunnitelma
- enintään 2 ha:n suuruiset hankkeet	10 % investointikorvauksen suuruudesta
- yli 2 ha:n suuruiset hankkeet	8 % investointikorvauksen suuruudesta
Kustannuksina voidaan lisäksi ottaa huomioon tarpeelliset materiaalikustannukset kuten kiviaines, sora, suodatinkankaat ja muut patomateriaalit sekä tarvittavat koneiden siirrot.	

2 Perinnebiotooppien ja luonnonlaidunten alkuraivaus ja aitaaminen

Traktorityö kuljettajineen	43 €/h
Ihmistyö	19 €/h
Raivaus	
Hehtaarikohtaiset kustannukset:	
Peruskunnostusraivaus kohteen hoidon aloitusvuonna	600 €/ha
Hoitoraivaus muina vuosina hoitokertaa kohden	98 €/ha
Harvennus-/raivausjätteen korjuu/kasaus	211 €/ha
Harvennus-/raivausjätteen poltto	226 €/ha
Raivaustähteiden kuljetus	140 €/ha

Tuntiperusteiset kustannukset:	
Raivaus (raivaussahalla tehtävä raivaus tai niitto)	22,5 €/h
Harvennus-/raivausjätteen kasaaminen käsityönä ja poltto	19 €/h
Koneellinen kasaaminen	46 €/h
Raivaustähteiden ajo traktoriperävaunulla	57 €/h
Raivaus ja raivausjätteen poiskorjuun kustannukset voidaan hyväksyä kustannuksina vain niiltä osin kohdetta, joilta ei saada myyntikelpoista puuta. Raivauksella tarkoitetaan tässä vesakon poistoa.	
Aitamateriaalit (ei sisällä työtä)	
- Naudoille sähköpaimenaita	1,5 €/m
- Paimenlaite	220-480 €/laite
- Vaativissa kohteissa (esim. kiviset, kallioiset tai kosteat/upottavat kohteet)	+20 % aitakustannuksista
- Lampaille lammasverkko	3 €/m
- Riukuaita	17–25 €/m
Riukuaita voidaan hyväksyä vain maisemallisesti tärkeissä kohteissa.	
Hoitosopimuksen aikana tehtävässä petoaidassa lisäksi	
- sähköpaimenaidan materiaalit enintään	2 €/m
- ihmis- ja/tai traktorityötä kaksin- tai kolminkertainen määrä normaaliin aitaan verrattuna	
Rakennelmien kunnostukseen liittyvät kustannukset	
- huopakatto ja katteen alusrakenne	25–34 €/m ²
- maalaus	5–8 €/m ²
Muut rakennelmien kunnostukseen liittyvät kustannukset korvataan kohtuullisten kustannusten perusteella.	
Suunnitelman laatiminen	320 €/suunnitelma
- vaativat kohteet	420 €/suunnitelma
Hoitopäiväkirjan pitäminen (4–8 h/v)	24,60 €/h